

sti.
A tady je jádro pudla. Srovnávat Brno s Hodonínem či Znojmem ne-

dáv
zkva
nějš
ni-
kaci úřadu s občany. Ale to už je zase jiné téma.

Obhajoba Odlevákové není lidsky pochopitelná

JE VOLNÁ. Patricie Odleváková ubodala kamarádku, a u soudu v Brně byla osvobozena.

FOTO: MAFA – MONIKA TOMÁŠKOVÁ

Stále se nemohu zbavit ve své hlavě myšlenek na případ paní Odlevákové. Studentka, jež do sebe tlačila učivo pomocí alkoholu a drog, je prý nevinná, když pod vlivem těchto látek připravila nožem o život svoji spolubydlící.

Studentka medicíny tedy studuje vysokou školu za pomoci návykových látek. Strašná věta – kde je touha po vědění, po poznání, kde je etika budoucího lékaře, kde jsou Hippokratovy ideje. Neměli bychom se poučit z tohoto případu a bránit se před dopingovými lékaři, inženýry, právníky a podobně?

Jestliže někdo má ve své blízkosti návykové látky (notabene student medicíny) a používá je, tak jistě ví o jejich „pozitivních“, ale i negativních účincích – nespádl přece z měsíce, ale žije na tomto světě a viděl trosky, jež dělá z člověka droga nebo alkohol. Jistě to vědí především budoucí lékaři. Jinými slovy

zcela zřejmá presumpce viny. Jsem přesvědčen, že z tohoto argumentu není úniku, že není lidsky pochopitelná obhajoba nevinny takovéhoho zabití člověka člověkem.

Nakonec by mi to všechno mohlo být jedno, ale není. Nejděsivější je pro mě představa, že tato budoucí lékařka bude jednou léčit nás a naše děti.

Znám spoustu lékařů, kteří rozdávají život, lásku, jsou pozitivní, léčí slovem, úsměvem a vnitřním vyrovnaním. Tato lékařka tohle rozdávat nikdy nebude. Jen beznadějí a deprezí. Prohospodařila totiž svůj Bohem daný potenciál k léčení lidských bytostí.

Nikomu to nevdání! Nechápu to. Jsme schopni se s obrovským nasazením starat o spokojený život třeba užovek či žab. Ale obyčejnou lidskou spravedlnost nějakým způsobem měníme v podivné, zkřivené, života prosté paragrafy.

VLASTIMIL CHLÁDEK, Brno